

Sygn. akt V CZ 58/09

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)
SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)
SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K.K.
przeciwko P.O.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 grudnia 2009 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 11 sierpnia 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie oraz wniosek pozwanego o zasądzenie
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2009 r. Sąd Apelacyjny umorzył postępowanie apelacyjne i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję. Sąd stwierdził, że w toku postępowania apelacyjnego pełnomocnik powódki pismem procesowym z dnia 27 lipca 2009 r. cofnął wniesioną przez nią apelację, a pełnomocnik pozwanego złożył w terminie 2 tygodni od otrzymania zawiadomienia o cofnięciu apelacji, wniosek o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego. Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne i zgodnie z art. 203 § 3 k.p.c. zasądził od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania apelacyjnego.

Pełnomocnik powódki wniósł zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zarzucając naruszenie art. 131 § 1 k.p.c. przez nie doręczenie mu odpisu pisma pełnomocnika pozwanego zawierającego żądanie zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego w związku z cofnięciem apelacji, wskutek czego nie mógł oponować przeciwko temu żądaniu oraz nie uwzględnienie, że cofnięcie apelacji nastąpiło w wyniku zawarcia pozasądowej ugody przez pozwanego i męża powódki, w której ustalono między innymi, że koszty postępowania w rozpoznawanej sprawie wzajemnie się znoszą.

Pełnomocnik pozwanego wnosil o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu, zaś zgodnie z art. 203 § 3 k.p.c. w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie 2 tygodni złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Z regulacji tej wynika, że zasadą jest, iż przy cofnięciu pozwu obowiązek zwrotu kosztów postępowania obciąża powoda a przy cofnięciu apelacji, stronę cofającą apelację. Wyjątkowo tylko obowiązek zwrotu kosztów może nie obciążać

strony cofającej pozew lub apelację lecz ciążyć na stronie przeciwnej, gdy cofnięcie pozwu wynikało z zaspokojenie powoda przez przeciwnika w toku postępowania w pierwszej instancji a cofnięcie apelacji z zaspokojenie przez przeciwnika interesów skarżącego w postępowaniu apelacyjnym. W każdym z tych przypadków konieczne jest wykazanie przez stronę cofającą pozew lub apelację, że wniesienie tych środków procesowych było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Z uwagi na to, że nie obciążenie cofającego pozew lub apelację kosztami postępowania jest wyjątkiem od zasady, iż ponosi on te koszty, na nim spoczywa ciężar wykazania, że zachodzą wskazane wyżej, wyjątkowe okoliczności uzasadniające nie obciążenie go kosztami.

Jeżeli zatem strona cofająca apelację nie chce być obciążona, na żądanie strony przeciwnej, kosztami postępowania apelacyjnego, powinna w piśmie cofającym apelację wykazać, że jej cofnięcie wynikało z zaspokojenia przez przeciwnika w postępowaniu apelacyjnym interesów skarżącego oraz, że wniesienie apelacji było niezbędne do dochodzenia praw lub obrony skarżącego.

Powódka reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika nie wskazała w piśmie procesowym zawierającym cofnięcie apelacji żadnych przyczyn cofnięcia tego środka zaskarżenia. Nie wykazała zatem, że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające nie obciążenie jej kosztami postępowania apelacyjnego na ewentualne żądanie pozwanego złożone w warunkach określonych w art. 203 § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny prawidłowo więc obciążył ją kosztami postępowania apelacyjnego na żądanie pozwanego złożone w terminie wskazanym w art. 203 § 3 k.p.c. Nie ma przy tym znaczenia, że nie doręczył pełnomocnikowi powódki pisma pełnomocnika pozwanego zawierającego żądanie zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego, skoro prawo pozwanego do uzyskania tych kosztów zależało tylko od złożenia przezeń wniosku w terminie określonym w art. 203 § 3 k.p.c., a powódka mogła uwolnić się od obowiązku zwrotu kosztów jedynie przez wykazanie, już w piśmie cofającym apelację, że zachodzą opisane wyżej szczególne okoliczności uzasadniające nie obciążenie jej tymi kosztami.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nie uzasadnione (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Oddalony został także wniosek

pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego związanych ze złożeniem odpowiedzi na zażalenie. Pismo nazwane odpowiedzią na zażalenie zostało bowiem wniesione po terminie określonym w art. 395 § 1 zd. 2 k.p.c., a zatem nie wywołuje skutków procesowych związanych z wniesieniem odpowiedzi na zażalenie.